

KAP 5.

Ekonomické súvislosti vznikajúce pri uvedení sústavy do praxe

5.1. Súvislosti s produktivitou a participatívnou ekonomikou

Pravdepodobne bude silným argumentom proti *ekonomickej demokracii ako sústave „po kapitalizme“* doteraz presadzovaná premisa *o jedinej novej spravodlivej alokácii finančných prostriedkov na základe produktivity a dopytu voľného trhu.*

Aj preto budeme musieť vzdelávať a vysvetľovať *nové paradigmy o produktivite.* Veľmi rád v tomto prípade odporúčim diela P.F.Druckera *Postkapitalistická spoločnosť, Výzvy managementu pre 21.storočie, Nové reality, ale i Riadenie v dobe veľkých zmien.*

Zhrnuté do jedinej vety ide o to, že novou paradigmou o produktivite práce bude produktivita vedomostí. Vedomosti vlastní ľudia, ktorí ich v pracovnom procese sproduktívňujú pre svoje pracovné kolektivy a zdieľajú v celej spoločnosti. Automatizácia potom nie je strašiakom, ale pomocníkom ľudskej civilizácie. Automat je programovateľný stroj, človek je tvorca vedomostí a dokáže ich sproduktívniť práve pomocou robotov. *A iba robotická výroba môže prejsť až do molekulárnej úrovne produkcie, teda molekulárnej nano-produkcie, kde pomocou vedomostí človek vstúpi do do neviditeľného „kozmosu“ aj vo výrobných silách.* Dôležité bude vedieť, že ***vlastníkom tejto nano-výroby je spoločnosť ako celok, ľudstvo, nie jednotlivec na princípe súkromného vlastníka.***

Z opačnej strany politického spektra budeme musieť vedieť poskytnúť protiargumenty voči zásobníku „humánnych“ argumentov *participatívnej ekonomiky, tj.PARECON* reprezentovanej dielom Američana Michaela Alberta. Zatiaľ čo toto ultraľavicové dielo definovalo napríklad zásadu o rovnosti podľa *pareconu* na základe porovnania intenzity a trvania práce, podľa ktorej *parecon odmeňuje na základe úsilia a obety,* musíme trpezlivo robiť osvetu masám, že *úsilie a obeta nevedú priamočiaro k hospodárskym výsledkom a na ich základe si nemožno nárokovať spotrebu podľa požadaviek na uspokojovanie ľudských potrieb či podľa vôle a želania jednotlivca bez ohľadu na hospodársky výsledok.*

Nielenže sa tým táto teória *pareconu* dostáva do protikladu s úsilím tvoriacim kladný hospodársky výsledok v kolektívnom hospodárení, ale dostáva tak v ekonomickom význame *produktivitu výrobných zdrojov* takmer do protikladu *s ekonomickým procesom výroby.*

Lebo ak nie je nutné dosiahnuť kladný hospodársky výsledok a i tak je nárokovateľné odmeňovanie podľa potrieb povedzme nepracujúceho obyvateľstva spoločnosti, dostávame sa priamo k ultrapravicovému finančnému ***nástroju Nepodmienený základný príjem,*** ktorým sa už vážne zaoberalo aj Svetové ekonomické fórum v Davose 2016, ako účinného nástroja bohatých, ktorý rieši možnosť zbaviť kapitalizmus a súkromných vlastníkov záťaže povinnosti tvoriť pracovné miesta pre obyvateľstvo sveta.

Všetky pokusy mnohých popularizujúcich ekonomických guru o „hrozbu automatizácie pre ľudstvo“, napríklad vyplývajúcich z programu Industrie 4.0 a podobne (*u nás popularizuje profesor Peter Staněk, docent Ladislav Hohoš*) a pokusy o nastolenie všeriešiacej filozofie usporiadaním sveta riadeného „objektívne a nezávisle“ informačnými technológiami podľa Američana J.Fresca a jeho sveta „projektu Venus“ zabúdajú na jedinú „maličkosť“ :

ak sa vlastníctvo výrobných síl vráti späť celému spoločenstvu a ak spoločnosť – civilizácia prijme zásadu sociálnej spravodlivosti a teda sociálne spravodlivého rozdeľovania hospodárskych výsledkov celej ľudskej spoločnosti, potom už nie je potrebné ani zveriť rozdeľovanie bohatstva a pridelovanie pôžitkov „nezávislému automatu“ ako v Projekte Venus, ani ponechať toto rozdeľovanie na „vôli jedinca“ ako v ParEcone.

Pri projekte Venus je potrebné upozorniť mládež na varovné dielo „Loganov útek“, film USA z roku 1976, ktorý opisuje „svet roku 2274, kde svetu vládnu iba počítače“ (a preda len tam nastala totalita, preto ten Logan uteká a rúca ich svet). Takisto v oblasti pre človeka už neviditeľného sveta nanotechnológií bude veľmi zásadné, kto bude vlastníkom nanotechnologickej výroby. Ak nie ľudská spoločnosť ako celok, potom je to ten pomyslený „koniec sveta“.

Treba azda len dokončiť, že takisto odskúšanie *pareconu* už asi v ľudskej civilizácii bolo viacnásobne uplatnené a viedlo k zánikom starých civilizácií, ponechaných vôli a pôžitkom spoločenstva na voľnú dezorganizáciu, neschopných mobilizovať svoju pracovnú kapacitu pre svoju záchranu, či neprinútenú sa postarať, ba až pobiť o svoju existenciu – civilizácie vodného hospodárenia v Kambodži, civilizácia Veľkonočného ostrova a podobne...